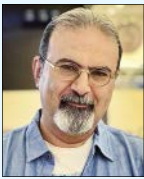

مردمان ساده و مردمان خوب هنوز می فهمند

«سونسوز» فیلمی ناتورالیستی با بیانی کمیک و تراژدی ساخته رضا جمالی و تهیه‌کنندگی سلمان عباسی همه را در جشنواره چهل‌وسوم غافلگیر کرد.

این فیلم روایت یک جامعه کوچک روستایی است که در آتچاطی اتفاقاتی صحبت از حقوق زنان می‌شود؛ مستندسازی داریم که فیلمی در مورد نازایی زنان روستامی‌سازد و روستاییان متوجه می‌شوند و فیلم و راش‌های اورامی‌سوزانند. ۲۰ سال از این ماجرامی‌گذرد تا این‌که خانم دکتری به روستا آمده و متوجه می‌شود که عمده مشکلات از مردان روستا بوده و بعد از این‌که مرد فیلم‌ساز متوجه مسأله می‌شود، تصمیم می‌گیرد دوباره فیلمی بسازد و این بار حقوق زنان را به این جامعه کوچک خاطر نشان کرده و گذشته را جبران‌کند اما مشکلات زیادی در این راه پیش‌رودارد که دستمایه داستان وطن‌فیلم می‌شوند.

فیلم به‌درستی خود را درگیر پیچیدگی‌های فرمی نمی‌کند. دوربین ثابت است و اساس تمرکز بر روایت داخل قاب بوده و میزانشن دهی با عمق میدان، نقش‌کلیدی در روایت ماجرا ایفا می‌کند. کارگردان با تسلط بالایی در استفاده از جلو، میانه و انتهای قاب، داستانش را پیش می‌برد و این قرارداد درونی را تا پایان فیلم حفظ می‌کند. ما در فورگراند شاهد اتفاقات طنز هستیم و تله‌ی‌ها همه در میانه و بیشتر در پس‌زمینه قاب رخ می‌دهد و در تمام لانگ‌شات‌ها از طبیعت و کاراکترها، در آرامش هستند، گویی فیلم‌ساز به ما یادآور می‌شود که جدایی از طبیعت یا شاید فراموشی طبیعت خودمان موجب بحران‌های متعدد در زندگی امروزی شده‌اند. فیلم با تکیه بر استفاده از نور طبیعی همچنان در حفظ اصالت فرمی خود می‌کوشد، ترکیب غالب فیلم با نابازیگران کهنسال شوخ و شیرین بیان آذری بوده و تنها هنرپیشه حرفه‌ای فیلم خانم دکتر روستاست. این انتخاب به خوبی با فرم فیلم هماهنگ است. دکتر باید فردی حرفه‌ای و متخصص باشد تا بتواند در کار خود موفق شود و در عین حال، جامعه روستا نیز باید به‌طور واقعی و صادقانه نمایانگر خود باشد.

در این فیلم تصویربرداری از بازیگران نقش بالایی در ارائه فرم روایی دارد و در این همراهی تصاویر بدیع طبیعت بکر آذربایجان با قاب‌های زیبا لذت بصری فیلم را غنی‌تر می‌کند.

موسیقی بامینیمال‌ترین حجم‌ممکن در فیلم حضور دارد و چیزی را بر تماشاگر تحمیل نمی‌کند. بادی‌ن فیلم متوجه می‌شویم که با کارگردانی دانا و آگاه مواجهیم که نوع روایت و ابزار بیانی مدیوم خود را برای رسیدن به فرم مطلوبش به خوبی می‌شناسد و وزی سعادت با وجود این‌که فیلم به زبان ترکی و با زیرنویس فارسی نمایش داده می‌شود با اقبال منتقدان و رضایت تماشاگران عادی سینما نیز مواجهه شده که این امر متضمن پیامی مهم برای سینماگران و هنرمندان است؛ مردمان ساده و مردمان خوب، می‌فهمند.

فریدزاده: زینده نیست شهرهای بی سینما داشته باشیم

نخستین جلسه کارگروه تخصصی شورای سینما با محوریت بررسی توسعه زیرساخت‌های سینمایی در شهرهای فاقد سالن سینما برگزار شد. رئیس سازمان سینمایی، راند فریدزاده با انتقاد از کمبود سالن سینما در برخی مناطق کشور، تاکید کرد که زیننده نظام جمهوری اسلامی نیست که پس از گذشت ۴۰ سال، هنوز بخش‌هایی از کشور از داشتن سینما محروم باشند.

«صیاد» روایت برهه‌ای از زندگی

محمد رضا دلیر
منتقد سینما

آن، به رده سنی ۱۵+ توصیه می‌شود؛ همچنین این اثر را می‌توان در مفاهیمی مانند ایثار، اخلاق، تعادل، ایمان و شجاعت خلاصه کرد.

نمایش جنگ، شهادت و زخمی شدن سربازان در اثر وجود دارد، صدای مهیب بمب و آربی‌چی نیز در طول اثر یافت می‌شود. فشار روانی به شخصیت اصلی توسط افرادی مانند بنی‌صدر، از خشونت‌های روانی اثر است. خطر شهادت و ترور می‌تواند باعث هیجان مخاطب شود. لحظات دارای خشونت، برای رده سنی پایین و افراد حساس مناسب نیست.

صیاد، یادآور این است که ایمان و اخلاق حتی در دشوارترین لحظات، چراغ راه انسان است. از پیام‌های مهم اثر توصیه به وحدت و همبستگی است. در واقع وحدت می‌تواند بر مشکلات بزرگ پیروز شود. اهمیت پایبندی به تعهدات، از دیگر پیام‌های اثر است.

فیلم صیاد به کارگردانی جواد افشار و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفیعی، یکی از فیلم‌های بخش مسابقه ملی جشنواره چهل‌وسوم فیلم فجر است که با اقتباسی از مجموعه‌ای از آثار معتبر در زمینه جنگ ایران و عراق و تاریخ دفاع مقدس به وقایع و تجربیات جنگ پرداخته است. این فیلم در اولین روز از جشنواره فیلم فجر ۴۳ به نمایش درآمد.

فکر می‌کنم مهم‌ترین اتفاقی که در خصوص فیلم صیاد به چشم می‌آید و باعث می‌شود فیلم از همان ابتدای شروع خود برای مخاطب قابل باور نباشد این است که در بدیهی‌ترین و ساده‌ترین نکات کارگردان بی‌توجهی کرده است و معلوم می‌شود فیلم رادم‌دستی و باری به هر جهت جلوی دوربین برده و تولید کرده است.

وقتی به تولید اثری درخصوص یکی از مشاهیر، مفاخر و بزرگان در حوزه سیاسی، نظامی و فرهنگی اقدام می‌کنید، ابتدایی‌ترین کار، چهره‌پردازی مناسب برای آن شخصیت است تا شبیه فردی شود که در طول تاریخ وجود داشت.

وی از طرح موسسه سینماشهر برای احداث سینما در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر جمعیت که فاقد سینما هستند، خبر داد و خواستار تخصیص بودجه لازم برای اجرای این طرح شد. وی همچنین جذب منابع مالی جدید برای سینما از طریق مالیات شرکت‌ها و توسعه تولید مشترک بین‌المللی را از راهکارهای ارتقای جایگاه سینمای ایران دانست. حبیب ایل‌بیگی،

به شخصیت‌هایی که نمی‌شناسند تحقیق و پژوهش کنند، داشته باشد.

ضعف‌های کارگردانی در فیلم باعث شد تا صیاد نه فقط به یک فیلم حماسی و باشکوه تبدیل نشود، بلکه فیلم بد و ضعیفی باشد که تماشاگر را در میان کلاف سردرگمی از ماجراهای متعدد رها می‌کند. جواد افشار بیشتر سریال‌سازی دارد و علاقه‌مند است روی موضوعاتی کار کند که تنها در قالب یک سریال امکان پرداختن به تمام این موارد وجود دارد. در حالی که در یک فیلم سینمایی نیاز است تا روایتی فشرده و مینیمال از وقایع ارائه شود، به طور کلی صیاد را باید فیلم ابری دانست که از معرفی قهرمان خود عاجز است و نمی‌تواند نقش مهمی مانند شهید صیاد شیرازی را برای تماشاگر را به تصویر بکشد.

مشکل ابتدایی و اساسی فیلم صیاد این است که شخصیت منفی فیلم (بنی‌صدر) بسیار سمپاتیک‌تر از قهرمان فیلم از کار درآمده است؛ زیرا کارگردان فقط به ذکر برخی جملات از بنی‌صدر بسنده می‌کند و پشت‌پرده طرح چنین مسائلی از سوی او را بیان نمی‌کند. این‌که «نیروهای نظامی نباید وارد بازی‌های سیاسی شوند» و «تمام نیروهای نظامی باید تحت یک فرماندهی واحد کار کنند» حرف‌هایی هستند که در این فیلم از زبان بنی‌صدر می‌شنویم، مشکل اینجاست که کارگردان نمی‌تواند نیت اصلی بنی‌صدر را درباره این صحبت‌ها برای تماشاگر آشکار کند.

صیاد یک فیلم تخت است که از نداشتن عمق، رنج بسیار می‌برد، هیچ کدام از شخصیت‌های داخل اثر ساخته نمی‌شوند و همگی در بهترین حالت در حد تیپ باقی می‌مانند. فیلم بیشتر براساس تخیلات و اوامه سازندگان ساخته شده تا سینما کردن وقایع گذشته و پرداختن به بیوگرافی (صیاد شیرازی) و همچنین دراماتیزه کردن آن.

مدیرعامل موسسه سینماشهر، با ارائه گزارشی از وضعیت سالن‌های سینما در کشور، گفت: در حال حاضر ۳۴۲ سینما و ۸۰۲ سالن فعال در کشور وجود دارد اما همچنان بسیاری از شهرها فاقد سینما هستند. در این جلسه موضوعاتی نظیر حمایت از معیشت سینماگران، تجهیز انجمن سینمای جوانان و تشکیل صندوق سینمای مشترک نیز مطرح و بررسی شد.

صیاد فیلمی که در قواره قهرمان ملی نیست

ضعف‌های کارگردانی در فیلم باعث شد تا صیاد به یک فیلم حماسی و باشکوه تبدیل نشود

مشکل اصلی و ریشه‌ای صیاد قبل‌تر از پرداخت و در فیلم‌نامه نهفته است، هرچند دوربین هم هیچ کمکی به نزدیک‌تر شدن ما به صیاد و دیگر افراد داخل فیلم نمی‌کند؛ کاراکتر صیاد هم در طول کل فیلم کوچک‌ترین احساسی بر نمی‌انگیزد و بیشتر شبیه به یک قاب عکسی است که حاوی پرتره صیاد است که حال متحرک شده و فقط حرکت می‌کند مانند یک آدم آهنی بی‌احساس. حالت چهره سرد و خنثایی که بازیگر (علی سربانی) دارد هم از دیگر مشکلات فیلم است. صیاد در عملیات پیروز می‌شود اما در چهره‌اش کوچک‌ترین تغییر یا خوشحالی نمی‌بینیم، صیاد شکست می‌خورد باز همان حالت چهره را دارد، در کنار خانواده‌اش است هم با همان حالت چهره ... در تمامی موقعیت‌های دیگر هم انگار یک تصویر و یک پرتره در قطعه عکسی است که در ظاهرش عمق ندارد و در باطن هم بعد و جان ندارد.

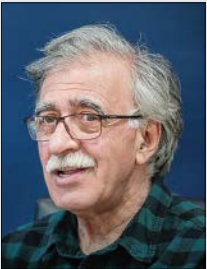
فیلم صیاد اثری بیوگرافیک و درباره شخصیت و زندگی شهید علی صیاد شیرازی است اما آنچه در قاب می‌بینیم، بیش از آن‌که روایت باشد، گزارشی خشک و بی‌رق از آب درآمده است. بزرگ‌ترین ضعف فیلم، عدم فضاسازی است؛ در سینما، فضا نه تنها بستری برای روایت، بلکه عنصری برای خلق حس، تعلیق و تأثیرگذاری عاطفی است. این فیلم اما در دام سطحی‌نگری افتاده، بدون آن‌که بتواند لحنی سینمایی برای خود بیابد. انتخاب بازیگر نقش صیاد، ضربه جبران‌ناپذیری به فیلم زده، به طوری که فاقد آن وزن، باورپذیری و حضوری است که بتواند مخاطب را درگیر کند.

بازی او نه از جنس روح یک فرمانده است و نه از جنس انسانی که بار حوادثی عظیم را به دوش می‌کشد. فیلم هر جا که در روایت بصری عاجز می‌شود، به نریشن پناه می‌برد. یک تصمیم ناکارآمد که بیشتر از آن‌که روایت را پیش ببرد، آن را متوقف می‌کند. نریشن، به جای آن‌که ابزاری برای لایه‌گذاری باشد، به توجیه‌کننده ناتوانی فیلم در تصویرسازی تبدیل شده است. از سوی دیگر، بار احساسی فیلم روی دوش دیالوگ‌ها قرار گرفته است؛ اما این دیالوگ‌ها نه دراماتیک هستند، نه عمیق و نه حامل حس و شخصیت. در نتیجه، فیلم به جای روایت، به بازگویی مستقیم اطلاعات بسنده می‌کند. فیلمی که باید حماسی باشد، در سطح گزارشی بی‌جان باقی مانده است. اگر سینما را هنر «نشان دادن» بدانیم، این فیلم تنها در حد «گفتن» باقی می‌ماند و همین، بزرگ‌ترین شکست آن است.

سرنوشت نامعلوم «پیرپسر»

دبیر شورای صنفی نمایش، همایون اسعدیان، اکران نوروزی را مثبت ارزیابی کرد و از آغاز اکران فیلم‌های جدید در اردیبهشت خبر داد. وی با اشاره به برگزاری آخرین جلسه دوره فعلی شورا در ۳۱ فروردین، اعلام کرد: دور جدید فعالیت شورا به زودی با

معرفی نمایندگان صنف آغاز می‌شود. اسعدیان با بیان این‌که تعدادی قرارداد اکران فیلم در هفته گذشته ثبت شده، گفت: اکران فیلم‌های جدید از اوایل اردیبهشت آغاز خواهد شد و جایگزین برخی فیلم‌های اکران نوروزی می‌شوند. وی همچنین پایان اکران فیلم «۷۰ ی» را تا پایان فروردین اعلام کرد. دبیر شورای صنفی نمایش، اکران نوروزی امسال را با توجه به همزمانی با ماه رمضان و تعطیلات نوروز، قابل قبول دانست و ابراز امیدواری کرد در صورت ثبات شرایط اجتماعی و اقتصادی، شاهد رونق اکران باشیم. اسعدیان درخصوص وضعیت اکران فیلم «پیر پسر» گفت: با وجود صدور پروانه نمایش برای این فیلم، به دلیل اختلاف بین دو پخش‌کننده، هنوز قراردادی برای اکران آن در شورا ثبت نشده و نمایش آن فعلا در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

خیز دوباره سینمای دفاع مقدس

سیدمحمد حسینی، رئیس انجمن سینمای انقلاب اسلامی و دفاع مقدس ۲۶ فروردین در آیین سی و دومین سالگرد شهید سیدمرتضی آوینی که باحضور فرهیختگان عرصه سینما و هنر با همکاری انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس برگزار شد، اظهار کرد: امسال پنج فیلم را بنا داریم بسازیم و پیش ببریم و این‌که چه تعداد را بتوانیم به جشنواره برسانیم بستگی به همکاری دوستان دارد. وی افزود: سینمای دفاع مقدس برای این‌که دست‌های خود را روی پاهایش بگذارد به همت مضاعف نیاز دارد و کیفیت فیلم‌های ما باید بالاتر برود و کسانی که می‌خواهند با سینمای دفاع مقدس آشنا شوند به این همت نیاز دارند. او با اشاره به اکران فیلم‌های شمال از جنوب غرب و پیشمرگ در جشنواره چهل و دوم فجر گفت: سومین فیلم ما برای جشنواره به تدوین نرسید و یک فیلم تمیز با یک حس جدید است. این فیلم درباره قهرمان جندی‌شاپور، شهید مجید بقایی است که نام آن به «ساعت صفر» تغییر کرد.

حضور «باگ» در جشنواره‌های جهانی

انیمیشن «باگ» به کارگردانی علی معصومی، موفقیت بین‌المللی خود را با حضور در سه جشنواره دیگر ادامه می‌دهد. این انیمیشن که پیش‌تر جوایزی از آمریکا و برزیل کسب کرده، اکنون به جشنواره‌های معتبر Ivy آمریکا، کودک هند و Monteatro ایتالیا راه یافته است. معصومی با اشاره به این موفقیت‌ها، از آغاز پیش‌تولید انیمیشن جدید خود خبر داد که با تکنیک دوربین چندلایه ساخته می‌شود و همچنان دغدغه خانواده و کودک را دنبال می‌کند.

